

Jedlovszky Pál (1938–2010)

A Műegyetem Vegyészmérnöki és Biomérnöki Karának egyetemi docense 1961-ben kapott vegyészmérnöki diplomát a Veszprémi Vegyipari Egyetemen.

Pályája kezdetén először az Egyesült Gyógyszer- és Tápszergyárban, majd a Péti Nitrogénműveknél, később a Vegytervben és 1968-tól 1975-ig az MTA Automatizálási Kutatóintézetében dolgozott. Ekkor kötelezte el magát a matematikai modellezés iránt, amelynek kiváló alkotója lett. Küldetésének érezte az objektum-orientált programozás elterjesztését, könyvet írt a SIMULA 67 alkalmazásáról.

1975-ben lett kandidátus, a rektifikáló kolonnák matematikai modellezésének megoldásával. Itt a problémát a komponensmérleg, az entalpiamérleg és a fázisegyensúlyi összefüggések együttes kezelése jelentette. Korábban ezt a három egyenletípust egyenként oldották meg, majd összehangolásukat iterációval végezték el. Az ő javaslata a hátról két egyenlet szimultán megoldása volt, amelyet a ma használatos módszer közvetlen elődjének tekinthetünk.

1975-ben került a BME vegyész kari Matematika Tanszékére, ahol 1995-ös nyugdíjazásáig főállásban dolgozott, majd a tanszék átalakulását követően a Kémiai Informatika Tanszéken számítástechnikát oktatott. Ebben az időszakban nemzedékek tanulták meg tőle a számítástechnika haladó módszereit és természetesen a matematikát is. Számos hallgató tudományos diákköri tevékenységét indította el, és vezette sikerre. 1988/89-ben az Egyesült Államokban a Breward Community College, majd 1993/94-ben Koreában a Pusan National University vendégtanára volt.

Nyugdíjazását követően a Gábor Dénes Főiskolán tanított. Új tantárgyat indított. Az interneten ma is az ő UNIX-könyve az alapmű, keresikínálják. A „UNIX lépésről lépésre” még ma is minden kezdő programozó számára a programozás sarokköve.

12 évig a főiskola Tudományos Diákköri Tanácsának elnökeként szervezte a TDK-mozgalmat, megalálta és támogatta a kiváló hallgatókat.

1974-től tagja a Magyar Kémikusok Egyesületének. Kiemelkedő volt a tudományos közéleti aktivitása az Egyesületben, a nemzetközi szakmai szervezetekben. Hazai és nemzetközi konferenciákat szervezett nagy odaadással. Bárhol volt, hasznos alakja lett a szakmai életnek. Ő volt az, aki a MKE „rendszerháza”, alapvetően új szemléletű alapszabályát megalkotta.

Az Intézőbizottság tagjaként jól ismert szókimondásával mindig előbbre vitte az ügyeket és mindig aktívan részt vett a döntések végrehajtásában is.

Mindannyiunk szomorúságára lendületes egyéniségét, széles körű tudását nélkülöznünk kell. Emlékét megőrizzük. Hiányozni fog!

Otrok Györgyné